

Valgretsforliget, der jo aander Hensyn til Pengepungene fra først til sidst, vil det være fortræffeligt.

Hvad tilsigter man med Opholdsbestemmelserne? Hvad tilsigter man med Bibeholdelsen af de privilegerede Amtsraadsvælgere, og hvad tilsigter man egentlig med de Baand, der lægges paa Skatteudskrivningsretten? Man tilsigter selvfølgelig at værne Pengepungen, man tilsigter, at de, der have Skatteevne, skaanes saa meget som muligt. Det er Hovedbetragtningen i alle disse Ændringsforslag. Man kunde lige saa godt, naar man ikke nærer Tillid til Sogneraadene, naar man ikke nærer ubetinget Tillid til de Repræsentanter, der ere udgaaede af den almindelige Valgret, have frygtet, at de ikke vilde opfylde de humane Bestemmelser, som de ogsaa have at opfylde, saa kunde man jo lige saa godt have frygtet, at de ikke vilde benytte Alderdomsunderstøttelsesloven paa en saa human og god Maade, som man kunde ønske, eller at de ikke vilde benytte Fattigloven saa humant som muligt, at de ikke vilde bygge ordentlige Skoler, ikke udvikle Skolevæsenet, at de i det hele paa disse Omraader ikke vilde gøre det, som man kunde ønske eller mente, de burde gøre, og man kunde saa have ventet, at der var blevet sat Bestemmelser ind, som tilsigte at tvinge Sogneraadene eller i hvert Fald faa Vælgernes Dom over saadanne Sogneraad, der ikke vilde gennemføre saadanne Fremskridt. Men det er ikke det, man har gjort, nej, man har gjort lige det stik modsatte. Det, man har gjort, er at værne de velstillede imod, at Sogneraadene bygge gode, smukke, hyggelige Alderdomshjem, værne de velstillede imod, at Sogneraadene bygge pæne, moderne, hygiejniske og gode Skoler, værne de velstillede imod, at der ansættes mange Lærere, og at der gives en god Undervisning i Folkeskolen, værne de rige imod, at man uddeler gode Alderdomsunderstøttelser. Det er det, man har tilsigtet ved de Ændringsforslag, der ere stillede ved det Forlig, man er bleven enig om mellem Regeringspartiet og Landstinget. Derfor passer den af mig før nævnte Udtalelse af den konservative Mand der ude i Lyngby saa fortræffeligt, thi den viser jo netop, at det, der har været det ledende Motiv for Afslutningen af Forliget, har været det samme: Det eneste, vi til syvende og sidst bryde os om, er Pengepungen.

Nu er der jo fremsat divergerende Anskuelser om, hvorvidt man ved de

her trufne Forligsbestemmelser virkelig vil opnaa det, man tilsigter dermed, hvorvidt det virkelig vil lykkes at værne den Pengepung, man sætter saa høj Pris paa. Jeg er destoværre tilbøjelig til at tro, at det vil lykkes. Jeg er ganske overbevist om, at navnlig, hvis det gaar saaledes, som den sidste ærede Taler antydede, at Socialdemokratiet vil faa Flertal i mange Sogneraad her i Landet, saa vil den Gnidning, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) før talte om, meget snart vise sig, og jeg beklager, at han ikke vil faa Ret i, at saa kunde vi ogsaa snart blive af med de privilegerede Amtsraadsmedlemmer. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at den højtærede Indenrigsminister ikke kunde slutte sig til denne Udtalelse fra Flertallets Ordfører, thi saa kunde vi dog i alt Fald have haft Haab om, naar denne Gnidning viste sig, at blive af med de privilegerede Amtsraadsvælgere.

Opholdsbestemmelserne, Bestemmelsen om de privilegerede Amtsraadsmedlemmer og Skatteudskrivningsbestemmelserne sigte som sagt alle til at værne de velstillede, sigte alle i Retning af, at det kommunale Liv udvikles saa lidt som muligt navnlig i den Retning, som Socialdemokraterne ønske.

Med Hensyn til Opholdsbestemmelserne have vi jo ikke liggende paa vort Bord klare og bestemte Tal ude fra Kommunerne, der vise, hvor stor Indflydelse disse Opholdsbestemmelser ville faa, men jeg er overbevist om, at de betegne et ganske betydeligt Tilbageskridt, de ville berøve Tusinder og atter Tusinder af danske Vælgere Valgretten, og det vil særlig komme til at gaa ud over Befolkningen i Kommunerne i København og Københavns Omegn. Jeg har forsøgt at skaffe mig nogen Underretning om, hvor mange der saaledes flytte til en Kommune i Løbet af et Aar og blive Vælgere. Jeg har ikke kunnet skaffe mig den bedre end ved at se Folketingsvalglisten igennem for nogle Aar i Gentofte Kommune. Nu maa vi huske paa, at disse Folketingsvalglisten indeholde kun Vælgerne fra 30 Aars Alderen. Ganske vist indeholde Tillægslisten kommende Vælgere, forinden de ere 30 Aar, men dem har jeg udeladt af de Tal, jeg her nævner. Vi maa altsaa til de Tal, jeg her nævner, over dem, som ere opførte paa Tillægslisten som tilflyttede, lægge dem fra 25 til 30 Aars Alderen.

De Tal, jeg har faaet, ere følgende: I 1904—05 var der 374 paa Tillægslisten